

CLEMENS KUBY

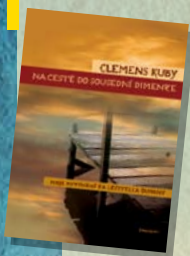
Žijící Buddha

Living Buddha

ĚMINENT

SEDMNÁCTÉ ŽROZENÍ
KARMAPY V TIBETU

Clemens Kuby
v nakladatelství Eminent

Na cestě do sousední dimenze

Moje putování
za léčiteli a šamany

Léčení

Zázrak v nás

Zázračné zdraví

Návod k jinému
myšlení

Mental healing

Tajemství sebeléčení
a uzdravení

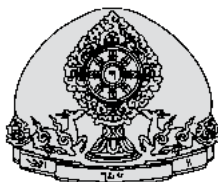
Navigátor k sebe- léčení a uzdravení

64 karet k probuzení
vnitřní léčebné síly

www.eminent.cz
www.ClemensKuby.cz

**Clemens
Kuby**

Žijící Buddha

CLEMENS KUBY V NAKLADATELSTVÍ EMINENT

NA CESTĚ DO SOUSEDNÍ DIMENZE

LÉČENÍ – ZÁZRAK V NÁS

MENTAL HEALING – TAJEMSTVÍ SEBELÉČENÍ A UZDRAVENÍ

NAVIGÁTOR K SEBELÉČENÍ A UZDRAVENÍ /

64 KARET K PROBUZENÍ VNITŘNÍ LÉČEBNÉ SÍLY

ZÁZRAČNÉ ZDRAVÍ – NÁVOD K JINÉMU MYŠLENÍ

ŽIJÍCÍ BUDDHA (DVD)

DOPORUČUJEME

Francesca Fremantle, Chögyam Trungpa

TIBETSKÁ KNIHA MRTVÝCH

Francesca Fremantle

ZÁŘIVÁ PRÁZDNOTA

Robert Thurman

VNITŘNÍ REVOLUCE

Anagáríka Govinda

CESTA BÍLÝCH OBLAKŮ

Richard Erml, Zuzana Ondomišiová

TIBETSKÉ NEBE, PEKLO, RÁJ

Doporučené internetové adresy

WWW.CLEMENSKUBY.CZ

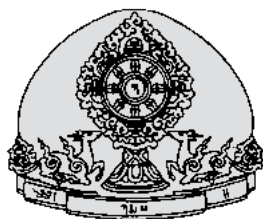
WWW.EMINENT.CZ

WWW.REGENERACE.CZ

WWW.SPAGYRIA.CZ

**Clemens
Kuby** Žijící
Buddha

Sedmnácté znovuzrození
karmapy v Tibetu

E M I N E N T 2 0 1 7

Obsah

Úvod.....	11
Moje setkání se sedmnáctým karmapou	12
Jak to všechno začalo	16
Od myšlenky k činu.....	16
Smlouva	21
Před zraky dalajlamy.....	27
Bardo.....	29
Překážkový běh v novém roce	32
Dalajlama k tématu znovuzrození	38
Nadějná nejistota.....	42
První cesta do Tibetu	46
Do hlavního karmapova sídla	46
Ňima Cchering – jeden tibetský mnich	50
V zázemí	54
Zatčení	59
Slumy ve Lhase.....	61
Kočka a myš	64
Nebezpečné umění	67
Rumtek	69
Začíná pátrání	71
Džamgön Kongtul rinpoče	73
Osudová smrt jednoho regenta	77

Kde je Kuby?	80
Holubi, blesk a motýli	82
Jeden rinpoče vidí rudě	85
Prorocký dopis.....	89
Dvanáctý červen roku 1992	92
Mezi dvěma mlýnskými kameny	96
Tai Situ rinpoče.....	100
Pátrání	103
Vyprávění Ašang Lodöho.....	103
Vyprávění lamy Domo	114
Dalajlamův uznávací dopis	117
Sedmnáctý karmapa	120
Ve Lví jeskyni.....	120
První setkání se sedmnáctým karmapou	125
Poučení o vyrovnanosti.....	127
Setkání na obrazovce	131
Vyprávění karmapova učitele.....	132
Štěstí v neštěstí	132
Dvanáct metrů campy.....	135
Interview se žamarpou v centru Dagpo Kagjü Ling	161
Intronizace	164
Zázračné objevení generátoru	165
Chaos po tibetsku	167
Dva světy v chrámu.....	171
Slunce dharmy	174
Na cestě k dalajlamovi	178
Interview s dalajlamou.....	182

V zemi nomádů	189
Karmapova prosebná modlitba.....	189
„Jak se ti líbí řidič?“	191
Matka	192
Zakusit smrt	195
Svět bez lesa	197
K druhému břehu	199
Radosti na koňském hřbetu	202
Klášter na konci světa	206
Vyprávění Amdo Paldän rinpočeho.....	209
Karmapův domov	211
Sněžné lvíče	219
Podivuhodná záchrana	222
Příběhy karmapů (redakční doslov)	226
Redakční poznámka.....	234
Bibliografie.....	236
Jmenný rejstřík	237

Navštivte naše webové stránky

Nakladatelství Eminent vydává knihy z mnoha oborů a oblastí, mezi které patří alternativní medicína, mezilidské vztahy, esoterická a duchovní literatura, průvodce, literatura faktu a umění, psychotronika a zdravý životní styl.

Na našich webových stránkách získáte:

- *přehled novinek*
- *informace o aktualitách a setkáních s autory*
- *speciální výhodnou nabídku:*

4 knihy za cenu 2

Nakladatelství Eminent děkuje PhDr. Zuzaně Ondomišiové z pražského Centra Potala (Himálajské centrum) za odbornou spolupráci při přípravě této knihy.

© 2017 Clemens Kuby

Translation © 2017 Miloslav Korbělík

Czech Edition © 2017 Eminent

ISBN 978–80–7281–515–9

Úvod

Film *Living Buddha* (Žijící Buddha) je věnován zřejmě nejzvláštnějšímu dítěti na světě – současnému převtělenci v nejdelší reinkarnační linii Tibetu, karmapovi. K tomu přistupuje řada dalších superlativů, které tématu propůjčují některé důležité historické, politické, psychologické a metafyzické akcenty.

Tibet, po staletí zahalený aurou nadpozemské exotiky, si dodnes podržel přívlastek „zakázaná země“. Pokud ho kdysi nesl dobrovolně kvůli izolacionistické politice Tibeťanů, která byla výrazem jejich zoufalého úsilí ochránit a uchovat vlastní kulturu a náboženství v tradiční podobě, dnes je Tibet zakázanou zemí, protože čínští okupanti se snaží před zraky světa skrýt krutou genocidu a příšerné ekologické drancování země. Teprve když politický a náboženský vůdce Tibeťanů, v indickém exilu žijící čtrnáctý dalajlama dostal roku 1989 Nobelovu cenu míru, začala světová veřejnost osudu Tibetu věnovat více pozornosti. Avšak stále je to příliš málo. Z tohoto zorného úhlu získává zcela zvláštní význam fakt, že druhá nejvyšší spirituální osobnost tibetského buddhismu po dalajlamovi se narodí v této týrané zemi, připravená sdílet utrpení svých krajanů.

Nejpodivuhodnější na našem příběhu však je, že hlavní postava filmu byla ještě v nedohlednu, když přípravy na natáčení již byly v plném proudu. Nebylo vůbec jisté, zda nový karmapa – „žijící Buddha“ – se již narodil, a pokud ano, musel být ještě objeven – a kde to mělo být, zda v Tibetu, v asijském exilu, nebo dokonce někde na Západě, to nemohl nikdo vědět.

Rovněž reinkarnační linie tibetského buddhismu patří na seznam mimořádností; v žádné jiné kultuře nic obdobného neexistuje. Víra ve znovu-zrození je sice rozšířená v mnoha starých náboženstvích, ale chybí v nich ekvivalent historické tradice reinkarnačních linií, stejně jako speciálního buddhistického pojetí principu reinkarnace. Toto pojetí lze pochopit je-

nom v souvislosti s buddhistickými naukami, s „dharmou“ (což znamená přibližně „zákon skutečnosti“). Tyto nauky jsou méně „náboženstvím“, jak ho chápeme my, kdy náboženství je postaveno na roveň zjevení a víře, ale spíš teoretickým a praktickým psychologickým systémem, jehož základ tvoří komplexní fenomenologie ducha, jaká na Západě nikdy neexistovala.

Tato kniha chce vypovědět všechno, co film, který je založen především na obrazech a daleko méně na verbálních sděleních, nemůže zprostředkovat. Chce vyprávět skoro neuvěřitelný příběh, jak film vznikal, a ukázat historické, politické, náboženské a spirituální pozadí, na němž se ozřejmí mnohovrstvý význam sedmnácté inkarnace karmapy – „toho, jenž vykonává buddhovskou činnost“.

MOJE SETKÁNÍ SE SEDMNÁCTÝM KARMAPOU

Když jsem se dalajlamy otázel, co hodlá udělat, pokud mu k oficiálnímu uznání bude představeno více malých karmapů – jak se to v minulosti někdy stávalo – odpověděl:

„Proč ne, bylo by přece dobré mít hodně karmapů, jsou to báječní lidé. To by nebyl problém. Bylo by to úžasné, skvělé – ale intronizovat budeme jenom jednoho.“*

S tímto jedním pozoruhodným člověkem jsem se mohl vícekrát setkat. Vyzařování obrovské radosti, bohaté zkušenosti, ohromující energie, neotřesitelné naděje, vášnivé aktivity a hluboké lásky – to byl můj bezprostřední dojem z tohoto sedmiletého dítěte. Ještě nikdy v životě jsem nepotkal nikoho, jenž by při všech těchto vlastnostech byl tak zúčastněný. Možná ještě někde na světě žije pár lidí s těmito vlastnostmi. Pokud ano, můžeme být šťastní.

Samozřejmě jsem se s ním setkal v očekávání, že před sebou budu mít dítě. Ovšem tento spíš malicherný, bezvýznamný aspekt karmapovy

* Dharamsala, říjen 1992

bytosti byl zatlačen do pozadí silnou, naprosto bdělou přítomností. Z mého západního pohledu byl bytostí z jiného světa. Setkání s tímto jasným, pronikavým pohledem se rovnalo volnému pádu ven z vesmíru, do šířky a hlubiny ducha, kde jsem svou vlastní individualitu – a tím i svou vlastní omezenost – viděl jako v zrcadle. Byla to šokující, poněkud znepokojivá, ovšem posléze přece jenom překvapivě osvobozující zkušenost.

Když měl tenhle klučina v Cchurphu, kmenovém klášteře karmapů v centrálním Tibetu, svoji první slavnostní řeč před tisíci lidmi – recitoval zasvěcení Čänräzigovi, tradiční text o rozvíjení soucitu a neotřesitelném duševním klidu – koulely se mi, stejně jako všem ostatním, po tvářích slzy a já jsem nevěděl proč.

Poté, co jsem již několik dní natáčel v Cchurphu, zavolal jsem domů a moje žena řekla, že děti jsou hrozně nešťastné, že tam nejsem. Hned ráno po probuzení se po mně ptají a každý den opakují: „Vrátí se táta už brzy?“ Co jsem měl dělat? Vždyť to byl teprve začátek cesty a měl bych v Asii pravděpodobně zůstat tři měsíce. Byl jsem velice znepokojen.

Ukázal jsem malému karmapovi fotky obou dětí a řekl mu, že se jim po mně stýská a že můj synek Oliver je stejně starý jako on.

Bez dlouhého přemýšlení zavolal karmapa svého adjutanta a přikázal mu, aby přinesl posvěcenou rýži. Nabral ji oběma rukama a velice energicky rozsypl na obě fotky, odříkal mantry a pravil: „Nesmí být smutné, ne, nesmí být smutné!“ Potom na mě znovu upnul svůj neuvěřitelně pronikavý pohled a řekl: „Bude se jim dařit dobře.“

O týden později se mi znovu podařilo získat telefonické spojení s domovem a žena řekla, že děti jsou jako vyměněné. Jsou spokojené a radostné, nářky nad mojí nepřítomností jsou ty tam. Naše dcera Cosima vstává se zpěvem. A tak to vydrželo až do mého návratu.

Ještě mnohokrát jsem měl být svědkem sil a schopností malého karmapy. Například jsem se koncem pobytu v Cchurphu dozvěděl, že moje žena narychlo odjela ke své matce do Anglie. Tato šestasedmdesátiletá žena měla strašlivý strach ze smrti, brala silné léky a zdráhala se o svých problémech mluvit. Vyprávěl jsem o tom karmapovi a on řekl jen tak mimochodem: „Není žádný důvod mít strach ze smrti. Může být naprosto klidná, smrt vůbec neexistuje.“

A pak se ještě zeptal: „Jak se jmenuje, ta tvoje tchyně?“

„Jmenuje se Win,“ odpověděl jsem.

„Dobrá, dobrá,“ řekl a už se k tématu nevyjadřoval. Moje žena se o tři dny později mohla vrátit domů. Matka náhle přestala otupovat svého ducha pilulkami a její stav se změnil ze dne na den. Když ji žena opustila, byla veselá a plná životního optimismu a to jí dlouho vydrželo.

S touto zázračnou skutečností karmapy kolidovala jiná, triviální, ale také velice vtíravá realita, totiž čínská: uzurpátoři v klášteře. Když přices-tují, dávají najevo, že oni tu jsou pány, požadují nejlepší pokoje, roztáhnou nohy a chtějí na stůl to nejlepší. Maso, pivo, vše, co se těžko shání a co je drahé. Sekýrují mnichy, chlastají celou noc a druhý den mají těžkou kocovinu. A pak si mizernou náladu vylévají na lamech. Mnichové zatínají zuby a mlčí, co jiného jim také zbývá. A učí se přitom mít v úctě svoje nepřátele, jak to hlásá dalajlama: „Je dobré mít nepřátele. Jsou nejlepšími učiteli. O přátelích je snadné smýšlet dobře. Ale o co víc nás vyzývají naši nepřátele, abychom rozvíjeli velkorysost, trpělivost a soucit!“

Karmapa a tihle Číňané – to jsou dva nesmírně vzdálené aspekty dneš-ního Tibetu.

ŽIJÍCÍ
BUDDHA

PŘÍBĚH
JEDNOHO FILMU

Jak to všechno začalo

OD MYŠLENKY K ČINU | SMLOUVA | PŘED OČIMA
DALAJLAMY | BARDO | PŘEKÁŽKOVÝ BĚH V NOVÉM ROCE |
DALAJLAMA K TÉMATU ZNOVUZROZENÍ |
NADĚJNÁ NEJISTOTA

Můj film o sedmnáctém znovuzrození karmapy, to je předlouhý příběh. Celý proces od prvních příprav po jeho dokončení trval sedm a půl roku, od roku 1986 do roku 1993. Čas od času to vypadalo, že se projekt nepodaří nikdy realizovat. Vystávaly nepřekonatelné překážky, které posléze mizely jako mávnutím kouzelného proutku. Bylo to nepřetržité poučování na téma „očekávání je počátkem veškerého utrpení“ – v tomto případě očekávání, že se moje plány vyplní. Naučil jsem se, že problémem není, že něco probíhá jinak, než jak jsem očekával, že problémem je samotné očekávání.

OD MYŠLENKY K ČINU

Slunce zapadalo za zámek Neuschwanstein. Děti skotačily v trávě, jakoby v posledním živelném záchvatu radosti ze života, než ve stanu upadnou do hlubokého spánku. Z party přátel, s nimiž jsem seděl na louce mezi stany buddhistického letního tábora, náhle padla otázka: „A co chceš dál točit?“

„Film o reinkarnaci,“ odvětil jsem klidně, aniž jsem tušil, jakou lavinu tím uvedu do pohybu. Už jsem měl o tématu základní představu a prováděl jsem rešerše.

„Ve Španělsku žije maličký lama Ösäl, převtělenec lamy Ješeho,“^{*} řekl jsem. „O tomhle dítěti bych chtěl natočit film.“

„Když už film o reinkarnaci,“ pravila tazatelka, „tak přece o té nejvyšší – o karmapovi.“

Všichni nadšeně přikývli. Mně bylo trapné se zeptat: „A kdo to, prosím, je ten karmapa?“

To byl druhý rozhodující okamžik během krátké doby, který zcela zásadně poznamenal můj život. Neboť teprve před dvěma dny, bezhlavě a veden spíš intuicí než důkladnou úvahou, jsem přijal „útočiště“.^{**} Tak jsem se oficiálně stal buddhistou nebo buddhisticky řečeno praktikujícím na stezce Buddhovy nauky.

Co jsem se dozvěděl o buddhismu – především tibetském, o „vadžrajáně“ – během natáčení filmu *Das alte Ladakh* (Starý Ladak), který právě s velkým úspěchem běžel v kinech, to mě pak už nepustilo. Byla to nauka reálné aplikované psychologie a metafyziky, která mně zprostředkovala vítanou spirituální orientaci, a současně mne tato bohatá duchovní kultura přivedla na stopu tématu reinkarnace. Ta byla pro každého, s kým jsem se tehdy v Ladaku při točení setkal, naprostou samozřejmostí, tak prostou a přirozenou, jako pro nás fakt, že k životu potřebujeme peníze. Čím víc jsem se zaobíral názorem, že náš individuální život je článkem v dlouhém řetězu daleko přesahujícím porod a smrt, tím silněji jsem cítil, jak je pro mě osvobozující. Znamenal překonání úzkosti existencialistických představ o konci života, s nimiž jsem se už dlouho neztotožňoval, aniž bych ovšem viděl přijatelnou alternativu. Teď byla zde.

Vždycky jsem rád točil filmy o tématech, která mne zajímala a chtěl jsem se o nich něco dozvědět. To je pro mě ten nejbezprostřednější způsob učení. Nejprve, uvažoval jsem, se musím dostat blíž k živému buddhismu. Nebylo za ním potřeba putovat daleko, neboť jsem ho měl takřkajíc před

* O tom píše Vicky Mackenzie v knize *Die Wiedergeburt* (Znovuzrození).

** Obřadem přijetí útočiště se člověk veřejně přihlašuje ke stoupencům Buddhova učení. Přijímá útočiště u Buddhy (učitele), dharmy (nauky) a sanghy (společnosti těch, kteří se drží Buddhovy nauky). Tím přijímá útočiště u vlastního prapůvodního ducha, vlastní „buddhovské přirozenosti“, která se projevuje jako moudrost a soucit. Kdo absolvuje tento obřad, dostane buddhistické jméno.

vlastním prahem, seděl jsem teď na louce letního tábora tibetského buddhismu v Allgäu, přičemž jsem se s mou paní a dvěma malými dětmi ocitl v centru jakéhosi energetického pole, které způsobilo, že se náš život začal ubírat úplně novým směrem.

Moji buddhističtí přátelé mě poučili, že poslední karmapa zemřel roku 1981, že od té doby se očekává jeho převtělení a že se jedná o nejstarší a samozřejmě nejdelší nepřerušovanou reinkarnační linii, trvající přes tisíc let. Žádná jiná není tak stará a nebyla tak nepřetržitě a přesně dokumentovaná. I dalajlama, bylo mi řečeno, uznává karmapu jako nejstarší ze všech inkarnací. Netrvalo dlouho a tato myšlenka mě uchvátila. To tu ještě v dějinách filmu nebylo, aby někdo měl možnost dokumentárně zachytit přechod konkrétního člověka z jednoho života do dalšího. A kdo by mohl být vhodnější než ten, kdo vědomé převtělování pod nezměněným jménem takříkajíc „zavedl“?

Byl to Žamar rinpoče (*rinpoče* je tibetský titul vyšších učitelů a spirituálních hodnostářů, význam slova je „velevzácný“ či „ctihodný“), jenž prováděl obřad přijetí buddhistického útočiště a předal mi moje buddhistické jméno, které lze přeložit jako „přimknutý k pramoudrosti“. To znamená, že existuje zvláštní, hluboké „karmické spojení“ mezi žákem a učitelem, na kterého žák narazí. Mne „vítr karmy“* zavál k Žamar rinpočemu, což je třináctý žamarpa, z dobrého důvodu – jak jsem se měl brzy dozvědět.

V táboře byla už tma, když žamarpa dorazil. Celý den předtím panovalo velké vzrušení. Od karmapovy smrti byl považován za nejvyššího ze všech vysokých lamů linie Kagjü. Bylo mu o pět let méně než mně – a já jsem byl velice napjatý, kdo to sem vlastně přijde.

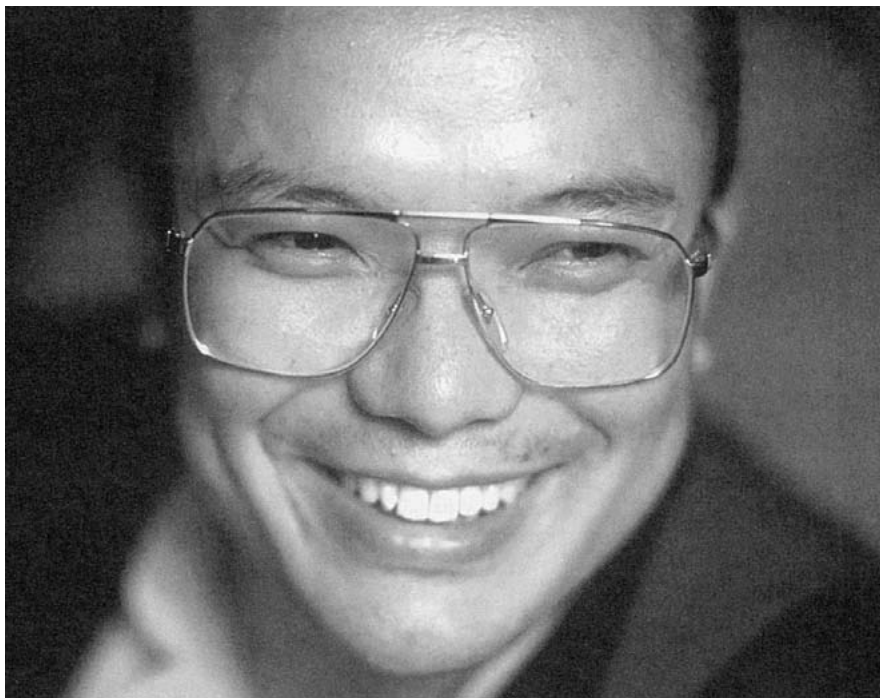
Veliký bavorský pivní stan byl mnoha tibetskými rozvinutými thangkami, pódiem s tibetskými koberci a na něm postaveným nádherným vysokým trůnem přeměněn v chrám. Štěrková cesta od budovy, v níž sídlila kancelář, byla až ke svatyni hustě lemována svíčkami a pomalována tibetskými symboly štěstí, na které nikdo před žamarpou nesměl šlápnout. Všech asi šest set účastníků tábora stálo se sepnutýma rukama usebraně

* Karma znamená osud, který si člověk sám vytváří.

Třináctý žamarpa Čökji Lodö (1952–2014).

ve špalíru, když žamarpa přicházel ke stanu. Opravdu jsem nevěděl, co si o tom všem mám myslet, protože každá okázalost je mi trochu podezřelá. A přece jsem nepociťoval žádný odpor. Atmosféra, která se rozhostila, když žamarpa usedl na trůn a všichni vykonali tři prostrace (hluboké poklony až na zem), vzala mému kritickému duchu vítr z plachet, neboť na mě zapůso-

Dvanáctý tai situpa, narozený roku 1954.

bila odevzdanost zračící se v obličejích Západanů. A přesto se mi zdálo, že tato odevzdanost neplatí jen osobě duchovního učitele žamarpy, ale zároveň je výrazem hluboké vděčnosti za život. Když jsem sám učinil zkušenost s prostracemi, uvědomil jsem si, jak veliký rozdíl spočívá v tom, když si něco jenom myslíme a když tyto myšlenky doprovodíme nějakým gestem.

Příštího dne jsem přijal „útočiště“. Při tom se také odkládají „záliby laiků“ („pět zdrženlivostí“), v nichž je shrnut základní etický postoj buddhismu. Tím se člověk zavazuje, že:

1. nezabije žádného živého tvora,
2. nic neukradne („nevezme nic, co nebylo darováno“),
3. nebude lhát,
4. vystříhá se zneužívání sexuality,
5. vystříhá se zneužívání omamných látek.

Po skončení obřadu, když jsme vycházeli ze stanu, mi žena řekla: „Tenhle žamarpa mi je nějak podezřelý.“

Tehdy jsem vnímal tuto větu jako rouhání. Dnes vím, že tenkrát jen projevila víc odvahy než já, když nezaplašila bezprostřední pocit a vyjádřila ho.

V době rozhovoru s přáteli o novém filmu byl už žamarpa pryč, ale příští den dorazil Tai Situ rinpoče (12. tai situpa)*, další ze čtyř regentů zemřelého šestnáctého karmapy.

Moji horliví rádci mi doporučili: „Protože žamarpa už tady není, musíš nutně mluvit se Situ rinpočem o projektu s karmapou.“

Ale Situ rinpoče měl v Německu pobývat jenom třiatřicet hodin, a existoval dlouhý seznam lidí, kteří se už měsíce ucházeli o osobní rozhovor s ním. Byl jsem přesvědčen, že se mi to nepodaří, ale někdo setkání zařídil a o něco později jsem už seděl před Situ rinpočem a vyložil mu, že hodlám natočit film o znovuzrození karmapy.

Poslouchal velice pozorně. V jeho laskavém, přátelském obličejí nebylo znát žádné pohnutí. O to překvapenější jsem byl, když mi s nečekaným nadšením odpověděl: „Správně! Velice správně. Pospěšte si. Udělte to. Jste pro to ten pravý. Obráťte se na žamarpu, musí vám dát povolení. Máte mou podporu. Pusťte se do toho!“

Za tři minuty jsem byl opět venku a moje hlava byla úplně prázdná. To byl takřikajíc okamžik početí. Takže na žamarpu jsem se měl obrátit. A zrovna tehle žamarpa byl ještě včera zde a já jsem od něj přijal útočiště!

SMLOUVA

Poté, co program letního tábora počátkem července skončil, jsem se začal starat o to, kde a jak bych mohl žamarpu potkat. Dostával jsem nejrůznější zaručené tipy a tajná telefonní čísla, volal jsem do celého světa. A nakonec jsem vypátral, že 12. září přiletí do Paříže a odtamtud poletí dál do Indie.

* Slabika „pa“ poukazuje na celou linii jeho znovuzrokování.

**Clemens
Kuby**

Žijící Buddha

Z německého originálu
přeložil Miloslav Korbělík

Obálka Eva Bystrianská
Grafická úprava a typó Adam Friedrich
Tisk THB, a. s., Havlíčkův Brod

Vydalo nakladatelství Eminent
P. O. Box 298, 111 21 Praha 1
www.eminent.cz

17/03/20

ISBN 978–80–7281–515–9

CLEMENS KUBY

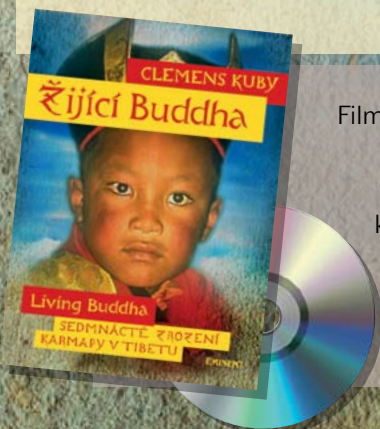
(1947)

je světově proslulý německý režisér, nositel řady filmových cen a autor ojedinělé řady knih, které vycházejí česky v nakladatelství Eminent. Tzv. zázrak spontánního uzdravení po těžkém úrazu páteře, jehož spirituální zákonitosti pochopil a vysvětlil, ho přiměl k hledání skrytých léčebných procesů. Mnoho let navštěvoval šamany a léčitele po celém světě a vytvořil úchvatný dokumentární film a stejnojmennou knihu o duchovním léčení *Na cestě do sousední dimenze*. Metoda, kterou popsal v zasvěcených publikacích o sebeléčení, nabízí způsoby, jak dosáhnout životní proměny a osvobození od tělesných, psychických, pracovních, finančních a vztahových problémů.

S jeho články a názory se můžete setkávat v měsíčníku *Regenerace*. Aktuality najdete na webových stránkách www.ClemensKuby.cz.

Kniha *Žijící Buddha* (Living Buddha) je věnována současnému převtělenci v nejdleší reinkarnační linii Tibetu – karmapovi. V žádné jiné kultuře nic obdobného neexistuje. I když je víra ve znovuzrození rozšířena v mnoha náboženstvích, chybí v nich ekvivalent historické tradice i buddhistického pojetí principu reinkarnace a dharmy – zákona skutečnosti.

Napínavý příběh vypovídá nejen o vzniku slavného filmu, ale přibližuje především to, co obrazový dokument zprostředkovat nemůže. Autor vypráví úžasný, téměř neuvěřitelný souběh všech okolností a epizod, které ho na mnoha jeho cestách provázely. Ukazuje také historické, politické, náboženské a spirituální pozadí, které ozřejmuje a vysvětluje mnohovrstvý význam sedmnácté inkarnace karmapy – „toho, který vykonává buddhovské činy“.

Film *Žijící Buddha* (Living Buddha) je úchvatný snímek a zároveň výjimečný historický dokument, který popisuje hledání a nalezení současného karmapova vtělení v Tibetu na konci 80. a na počátku 90. let 20. století.

www.eminent.cz
www.ClemensKuby.cz

ISBN 978-80-7281-515-9

9 788072 815159

